

den forcerede Drift, hvormed Papirfabrikkerne arbejde. Efter den Sygestatistik, som Arbejderne have optaget, kommer man til et Antal Sygedage pr. Arbejder, som langt overstiger, hvad der er det almindelige. Stiftsfysikus Trautner har i sin Tid i den af Arbejderkommissionen af 1887 afgivne Betænkning opgivet nogle Gennemsnitsantal af Sygedage i de forskellige Sygekasser, og er der for Landkassernes Vedkommende kommet til et Gennemsnit for Arbejdere under 20 Aar af 2,6 Sygedage pr. Medlem, for Arbejdere paa 21—30 Aar 2,4, paa 31—40 Aar 3,4, paa 41—50 Aar 3,9 og paa 51—60 Aar 5,9, men for samtlige Aldere 4,7 Sygedage pr. Medlem. Jeg nævner Landsygekasserne, fordi den største Del af Papirfabrikationen jo foregaar i Fabrikker, som ligge ude paa Landet, men naturligvis nyde disse Arbejdere, naar de ere i Fabrikkerne, ikke godt af Landluften, og netop den Omstændighed, at Sygedagenes Antal desuagtet er saa overvældende stort, peger endnu stærkere paa, hvor sundhedsskadeligt Arbejdet maa være, idet Arbejderne jo, naar de komme ud fra Fabrikken, have den friske Luft, som Byernes Arbejdere desværre maa savne. Naar man nu tager de Tal, som Papirfabrikernes Arbejdere have opgivet, i samme Orden efter Alder, som jeg før nævnte for Landkassernes Vedkommende efter Trautner, saa viser det sig, at Arbejdere under 20 Aar, have 12,9 Sygedage pr. Arbejder. Jeg vil endda være ædelmodig og slaa en Streg derover, da her kun er Tale om 6 Arbejdere, og naar Tallene ere saa smaa, kunne de maaske blive vildledende. Men Totalindtrykket ophæves aldeles ikke, idet det helt ned igennem er langt over det dobbelte Antal Sygedage, disse Arbejdere have, sammenlignet med Landkasserne. Og selv om man tager Bykasserne — stadig efter Trautner —, viser det sig, at Gennemsnittet er 5,8 Sygedage pr. Medlem, medens det for Papirfabriksarbejderne for samtlige Aldere for Mænds vedkommende er 10,2. Altsaa for Papirfabriksarbejderne er der i Gennemsnit over 10 Sygedage om Aaret for samtlige mandlige Arbejdere. Kvinderne have endog $\frac{1}{2}$ Gang mere, de have 15,1 Sygedag gennemsnitlig pr. Arbejder. Man har sagt til os, naar vi før have forelagt vort Forslag om Arbejdstid — det har nemlig det ærede Medlem for Skern (Ovesen), naar han af Reformpartiet var udkommanderet til at nedstable vort Forslag —: Skaf Oplysninger! Der har foreligget Oplysninger, ogsaa før. Nu ere de her præciserede for et bestemt

Fag, et Fag, der i saa høj Grad trænger til Beskyttelse, at det er saare let paa-viseligt endogsaa uden Statistik. Det viser sig da ogsaa, naar man ser paa, hvor mange af disse Arbejdere der ere syge, at c. Halvdelen af de i Papirindustrien beskæftigede Arbejdere have været syge.

Det er Resultatet af den Undersøgelse, som Papirfabrikernes Arbejdere have foretaget vedrørende deres Forhold. Desværre er det ikke det eneste Fag, der lider under sundhedsfarlig Beskæftigelse. Naar man gennemgaar en Liste, der findes over 21 Fagsygekasser i København, finder man deriblandt nogle, hvor Sygeligheden er endog højere. Der er f. Eks. Cigar- og Tobaksarbejderne, Fajancearbejderne paa „Alumina“, der hver møder med 13,6 Sygedage pr. Medlem, Bagerne med 9,5, Litograferne og Typograferne med over 8 — Litograferne med omtrent 9. Naar man ser paa Stillingen i andre Fag, som have lige saa mange eller tilnærmelsesvis lige saa mange Sygedage, viser det sig, naar man ved, hvilken Karakter Faget har, at det netop er Arbejdets Beskaffenhed, der gør det saa farligt. Naar man f. Eks. tager Blikkenslagere, Smede og Maskinarbejdere samt Murere, Fag, som i Reglen antages at være sundere end de før nævnte, viser det sig, at de have over 7 Sygedage pr. Medlem, men man ved jo, at mange af de Sygedage, som forekomme der, skyldes Ulykkestilfælde. I de før nævnte Fag kan man sige, at Sygedagenes omtrent alle skyldes de vedkommendes Erhvervs Sundhedsfarlighed. Et ganske slaaende Eksempel har man for Bogbindernes Vedkommende. De vare højt oppe med Sygedagenes Antal i 1903, nemlig paa 9,2, men i 1904 gik de ned til 2,5, fordi de havde en Lock-out paa 4 Maaneder, hvori de vare i Luften og ikke udøvede deres sundhedsskadelige Erhverv. Det har sat saadanne Spor i Opgørelsen af deres Sygedage, at de ere gaaede ned til ca. $\frac{1}{4}$ af, hvad de vare Aaret i Forvejen. At Arbejderne i dette Fag saaledes, naar de under en Lock-out, som deres Mestre have etableret, komme til at gaa nogle Maaneder ledige og leve af den Hjælp, som de faa, men uden at være underkastede Arbejdet i deres Virksomhed, kun have $\frac{1}{4}$ af de Sygedage, de have, naar de ere i Arbejde, det turde være et slaaende Eksempel paa, hvor sundhedsskadeligt dette Fag er. Sygekasseinspektørens Beretning har ogsaa Tal der ikke paa langt nær kommer op imod de Tal, jeg her har nævnt for de mest udsatte Erhverv. For 1893 var Sygedagenes